

[Stinus]

pct. multilateral, heraf mindst 8 pct. med stigende tendens kanaliseret gennem EF, hvis u-landsbistand kun yderst tvivlsomt kan karakteriseres som egentlig multilateral, uanset dens kvaliteter i øvrigt. Det radikale venstre ønsker altså en mere ligelig fordeling genoprettet.

Vi er enige med forslagsstillerne i mange af de bemærkninger, som fremføres om forholdene i Afrika og om, at den danske u-landsbistand til Afrika, bilateralt og gennem FN-systemet, bør øges. Men situationen i Afrika må ikke få os til at overse, at tilsvarende, om ikke nødvendigvis identiske forhold forekommer andre steder i verden. Også uden for Afrika er der således et voldsomt behov for en oprioritering af indsatsen for at få kvinderne med i udviklingsprocessen, således som det blev slået fast på kvindekongressen i Nairobi.

Vi er også enige med forslagsstillerne i, at der bør gøres en særlig dansk og nordisk indsats, når det gælder samarbejdet med SADCC-landene, helt i overensstemmelse med, hvad der blev givet udtryk for i Syd-afrikadebatten.

Det radikale venstre er altså ikke parat til gennem en folketingsbeslutning at bestemme, at et enkelt geografisk område forlods skal tilkomme hele den vedtagne forøgelse af u-landsbistanden. Det spørgsmål må med i en debat om fordelingen af u-landsbistanden i det hele taget.

Albrechtsen (VS):

Da vi i sin tid debatterede det forslag om forhøjelse af u-landsbistanden, der var fremsat, var jeg inde på det, som ligger i dette forslag, nemlig u-landshjælpen til de hårdt ramte dele af Afrika, og det drejer sig ikke mindst om Sahel- og frontlinjestaterne. Jeg synes, det er godt, at de tanker er udmøntet i et beslutningsforslag, og VS kan fuldt ud støtte forslaget.

Det er korrekt, som det har været nævnt af fru Helle Degn, at der også er andre områder, hvor man bør diskutere en prioritering. Efter min mening ville det ikke gøre det umuligt at vedtage dette beslutningsforslag, for jeg mener, at der inden for den hidtidige ramme er rimelige muligheder for at omfordele til fordel for f.eks. Nicaragua eller befrielsesbevægelserne i det mellemamerikanske

område. VS og SF har tidligere stillet forslag, der går på spørgsmålet om en omfordeling af den samlede bistandsramme.

Jeg kan være enig med hr. Stinus i, at det er en utrolig vigtig diskussion om den samlede fordeling, vi skal have, men efter VS' opfattelse vil dette forslag ikke på nogen måde komme til at volde vanskeligheder i forhold til den fordeling, VS ønsker at det hele skal ende med, og derfor vil vi naturligvis støtte forslaget, som det ligger her.

Dohrmann (FP):

Lad mig straks afsløre, at fremskridtspartiet på ingen måde kan støtte SFs forslag. Tværtimod mener vi, at inden for dette område kunne regeringen og folketinget spare en masse penge og give nogle skattelettelser i stedet for. Hvis folk vil give deres penge til enten det ene eller det andet sted i Afrika eller til helt andre formål, skal de naturligvis have lov til det.

Jeg synes godt nok, at debatten her i dag igen har afsløret en skrækkelig dobbeltmoral, hvad angår hjælpen til u-landene. Vi har mange gange oplevet her i folketingssalen, at såfremt danske erhvervsinteresser er truet på den ene eller den anden måde, så viger mange af de partier, der støtter dette forslag, ikke tilbage for at vedtage noget, der direkte lægger hindringer i vejen for, at u-landene kan komme i gang med at eksportere nogle varer og således oparbejde en industri og dermed få en højere levestandard. Vi har set i EF-sammenhæng, at man benytter de samme metoder. Og så kommer man altså her og foreslår for skatteydernes penge, at vi skal yde en hel masse mere.

Jeg tror da nok, at vi alle sammen synes, at det er vældig synd og deprimerende, når vi ser, at der visse steder rundt om i verden virkelig findes nød og elendighed, men vi hørte da heldigvis for ikke så mange dage siden hr. Kelm-Hansen indrømme, at et bestemt projekt i et bestemt land, Danmark har ydet et meget stort beløb til, er en total fiasko. Jeg mener faktisk, baseret på udtalelser fra u-landsfrivillige, der er kommet hjem, at de midler, der gives, bliver anvendt forkert, forstået på den måde, at de, der virkelig lider nød, ikke nyder gavn af det.

Dertil kommer, at vi skal gøre os helt klart, at de penge, vi strør om os med, ikke